

delsen. Det er derfor, vi så siger, at når man beder folk om at stemme ja for at få den store udvidelse, skal de altså ikke bare stemme ja til Amsterdamtraktaten, så skal de også stemme ud fra, at der efterfølgende skal ske en magtændring, hvor de nuværende store EU-lande skal have mere magt på bekostning af Danmark.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Først til hr. Keld Albrechtsen, som nok skulle have lyttet til, hvad jeg sagde om udvidelsen i min ordførertale. Jeg vil ordret læse op, hvad jeg sagde. Jeg sagde, at Amsterdamtraktaten helt klart vil danne forudsætning for udvidelsen, og problemet er, at hvis vi ikke siger ja til Amsterdamtraktaten, vil udvidelsen komme til at foregå i et langsommere tempo, og Det Konservative Folkeparti ønsker ikke at lægge sten i vejen for udvidelsen.

Det er meget svært for os at sige noget konkret om, hvad der kommer til at ske, og hvordan de øvrige medlemslande vil agere, hvis det bliver et dansk nej, men det, som jeg tror er hovedskitsen i den forbindelse, vil naturligvis være, at folk vil sige: Hvad vil Danmark nu? Så skal man bruge tid på at finde en dansk ordning, og det betyder, at den tid bliver taget fra det, som vi egentlig skulle bruge kræfterne på, nemlig at få udvidelsen på plads.

Der er ingen tvivl om, at det ville trække tingene i langdrag, og det mener jeg ikke er i nogens interesse, men jeg vil godt advare hr. Keld Albrechtsen mod at komme med for mange bombastiske udtalelser om, at det overhovedet ikke har nogen som helst effekt, hvad Danmark stemmer, for Amsterdamtraktaten er en forudsætning for, at udvidelsen kan komme til at fungere i praksis, og det synes jeg at jeg er kommet med mange gode eksempler på.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl vil jeg sige, at jeg netop sagde i mit indlæg, da vi talte om de store lande, at jeg mener, at de har et problem med et demokratisk underskud. Jeg mener, at det i en situation, hvor der er 25 medlemslande, hvoraf de fleste er små lande, er forkert, hvis vi relativt bibeholder de stemmevægte, der er i dag, for det ville betyde, at 20 pct. eller 30 pct. af EU's befolkning kan stemme for et forslag, som måske 60 pct. kommer til at betale for.

Vi bliver nødt til også at have befolkningstallet med ind som en form for stemmevægt, og derfor ser jeg ikke noget problem i at sige, at de små lande fortsat skal have en relativt større

vægt, men vi skal samtidig sikre os, at der også bliver et ægte demokrati forstået på den måde, at antallet af borgere i et land skal ind og vægte i en sammenhæng.

Jeg mener faktisk, at jeg allerede har besvaret det spørgsmål, som hr. Thulesen Dahl var inde på, nemlig om de store lande skulle have mere indflydelse. Det mener jeg at de skal, for det er ikke demokratisk, hvis det, at de har så mange indbyggere, ikke skal tælles med, når man stemmer i Ministerrådet.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg forholdt mig i mit spørgsmål slet ikke til det med det dobbelte flertal, for det er en anden diskussion. Jeg forholdt mig til diskussionen om antal stemmer i Ministerrådet og indflydelsen ved antal stemmer i Ministerrådet, og dér kan jeg konstatere, at fru Lene Espersen ikke har forholdt sig til det, som Amsterdamtraktaten netop slår fast, nemlig at vi skal kompensere for nogle store landes afgivelse af en kommissær i forbindelse med kommende institutionelle ændringer. Hvis vi vil have den store udvidelse, tager vi også stilling til det, når vi stemmer om Amsterdamtraktaten.

Så har jeg to konkrete spørgsmål til fru Lene Espersen. Det ene er, at når man fra konservativ side siger, at nærhedsprincippet forbedres, kan fru Lene Espersen så nævne et eneste politisk område, som ikke ville have været EU-reguleret efter de nye regler? Kan vi få et konkret eksempel på et område, hvor man siger: Her skulle EU ikke have blandet sig, hvis det nye nærhedsprincip, som jeg kan forstå at fru Lene Espersen hylder, havde været gældende?

Det andet spørgsmål er: Fru Pia Christmas-Møller sagde under åbningsdebatten i fredags – dér forsøgte jeg at få hendes argumenter for det, men det kunne jeg ikke få – at EU kun skal lave rammelove. Jeg har slået det op, og jeg vil gerne spørge, om det betyder, at Det Konservative Folkeparti vil arbejde for at få afskaffet f.eks. forordninger, for det er jo ikke kun rammelove, det er direkte bindende retsakter fra EU.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Nu synes jeg, det er ganske svært, vil jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at begynde at besvare konkret, hvilke områder man kunne forestille sig, at nærhedsprincippet skulle virke